

Forbindelse, er selvfølgelig den Form, § 4 har faaet, idet Paragraffen ikke begrænser Udvalgets Hverv til de Opgaver, som er rejste i Anledning af de sønderjydske Landsdeles Genforening med det gamle Fædreland, men giver Udvalget en saadan Karakter, at det kan komme til at optræde som en Kirkedag, idet Paragraffen bemyndiger den højtærede Kirkeminister til at æske Udvalgets Betænkning om forskellige kirkelige Spørgsmaal, ligesom Paragraffen ogsaa giver Udvalget Ret til at optage saadanne Spørgsmaal til Behandling og udtale sig derom. Vi fra vor Side mener, at en saadan raadgivende Kirkedag ikke er paa sin Plads; og vi vil helst være fri for den. Naar vi har den Opfattelse, er det begrundet i den danske Folkekirkes Historie i de 70 Aar, vi har haft fri Forfatning. Vi kan ikke se rettere, end at den lovgivende Magt i Danmark har skabt saadanne Betingelser for den danske Folkekirke, at der har været gode Kaar for alle de forskellige Retninger, som holder til Huse indenfor den, og at de har haft fuld Frihed til at leve deres Liv paa en saadan Maade, at det med Sandhed har været til Berigelse og Velsignelse for den danske Menighed. Vi er bange for, at en raadgivende Kirkedag kan komme til at øve et Tryk paa den lovgivende Myndighed, som vi ikke anser for heldigt. Det blev ved Fremsættelsen af Lovforslaget meget stærkt understreget af den højtærede Kirkeminister, at han vilde sætte Pris paa at faa dette kirkelige Udvalg, fordi han kunde afæske det Raad vedrørende de mangeartede Spørgsmaal, som vil komme til at foreligge ved den sønderjydske Kirkes Forening med den danske. Vi vil dertil have Lov at sige, at de bedste Raadgivere, som den højtærede Kirkeminister kan faa paa det Omraade, vil blive de Repræsentanter, som de sønderjydske Landsdele skikker ind i den danske Rigsdag, de vil sikkert sidde inde med al det lokale Kendskab, som udkræves, for at der kan blive truffet en heldig Afgørelse af de Spørgsmaal, som kommer til at foreligge ved denne Sammenslutning af den sønderjydske Landskirke og den danske Folkekirke.

Den højtærede Kirkeminister pegede i sin Forelæggelsestale paa Spørgsmaalet om den sønderjydske Salmebog. Jeg for mit Vedkommende synes, at det ser mærkeligt ud, at det skulde være nødvendigt at have et Udvalg paa 39 Medlemmer for at tage et Spørgsmaal som det op til Ordning. Vi ved jo, at den sønderjydske Salmebog i sin Tid blev udarbejdet af en snævrere Kommission; den havde kun 7 Medlemmer,

og de 3 Medlemmer, som gjorde det virkelige Arbejde ved Samlingen af den Salmebog, var den gamle Per Grau, Greve Scheel og Pastor Hansen fra Dybbøl. De havde Held og Lykke til at skabe en Salmebog, som har været til Trøst og Opbyggelse for den danske Menighed i Sønderjylland, og de faa Rettelser, det nu er nødvendigt at foretage i denne Bog — hvilket Tyskernes Chikaneri er Skyld i —, vil sikkert let kunne foretages, uden at et saa stort Apparat, som her er Tale om, sættes i Scene.

I sin Forelæggelsestale pegede den højtærede Minister endvidere paa, at det var et kirkeligt Udvalg i Sønderjylland, der havde fremsat Ønske om det foreslaaede kirkelige Udvalg. Det er selvfølgelig rigtigt. Der har været et kirkeligt Udvalg i Sønderjylland, som har udtalt et saadant Ønske, men jeg maa derom have Lov til at sige, at saafremt man vil have en klar Redegørelse for, hvordan Forholdet laa derovre, er den Fremstilling, vi fik, neppe fuldt ud tilfredsstillende; den er i hvert Fald ikke udtømmende. Forholdet var nemlig det, at den Gang den nordslesvigske Vælgerforening var samlet til det store historiske Møde i Aabenraa i November 1918, hvor den havde Held og Lykke til at forelægge det Grundlag, som blev det sejrende ved Danmarks Grænses Fastsættelse mod Syd, nedsatte den samtidig en Række Udvalg, som skulde tage de forskellige Spørgsmaal op til Behandling, som Genforeningen med det gamle Moderland vilde rejse, og deriblandt var ogsaa Spørgsmaalet om, hvordan den sønderjydske Kirkesag skulde ordnes. Man nedsatte et Udvalg med den Mission at arbejde med det Spørgsmaal, men da dette Udvalg afgav sin Betænkning til Vælgerforeningens Bestyrelse, og denne skulde tage Standpunkt dertil, blev det Forslag, som kom fra det kirkelige Udvalg, ikke tiltraadt af Bestyrelsen. Tværtimod, Bestyrelsen sagde til den Passus, det her drejer sig om — den har Nr. 16 i det kirkelige Udvalgs Betænkning —, at der næredes ingen Betænkning ved at lade dette Punkt falde bort. Altsaa vi radikale Venstremænd indtager ikke et Standpunkt, der er i Strid med Sønderjydernes Udtalelser paa det Omraade. Vi kan henholde os til, at det er den samlede Vælgerforenings Standpunkt, vi staar paa, naar vi hævder, at det ikke er nødvendigt at nedsætte et saa stort Udvalg den Sag vedrørende, som det er foreslaaet af Ministeren.

Det blev understreget af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), at naar der fra en vis Side var